

Riktlinjer

för scenarier i centrala motparters återhämtningsplaner (artikel 9.12 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter)

Innehållsförteckning

I.	Tillämpningsområde	3
II.	Hänvisningar till lagstiftning, förkortningar och definitioner	4
III.	Syfte	6
IV.	Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter	7
V.	Riktlinjer för scenarier i centrala motparters återhämtningsplaner	8
	Riktlinje 1: Fastställa ett lämpligt antal scenarier som ska ingå i den centrala motpartens återhämtningsplan	8
	Riktlinje 2: Typer av och källor till risker som ska omfattas av scenarierna i centrala motparters återhämtningsplaner	9
	Riktlinje 3: Principer för att fastställa omfattningen av scenarier i centrala motparters återhämtningsplaner	11
	Riktlinje 4: Uppgifter som ska ingå i beskrivningen av scenarierna i centrala motparters återhämtningsplaner	12
	Riktlinje 5: Upprätthållande av scenarierna i centrala motparters återhämtningsplaner	12
VI.	Bilagor	14

I. Tillämpningsområde

Målgrupp

1. Dessa riktlinjer riktar sig till behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 2.7 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter samt till centrala motparter som är auktoriserade enligt artikel 14 i Emir.

Tillämpningsområde

2. Dessa riktlinjer tillämpas i förhållande till artikel 9.12 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter, som ger Esma i uppdrag att tillhandahålla närmare uppgifter om de scenarier i återhämtningsplanen som bör beaktas vid utarbetandet av centrala motparters återhämtningsplaner enligt vad som avses i artikel 9.1 i samma förordning.
3. Dessa riktlinjer bör läsas tillsammans med Esmas riktlinjer för indikatorer för centrala motparters återhämtningsplaner (ESMA91-372-1702).

Tillämpningsdatum

4. Dessa riktlinjer börjar gälla två månader efter det att de offentliggjorts på Esmas webbplats på de officiella EU-språken.

II. Hänvisningar till lagstiftning, förkortningar och definitioner

Hänvisningar till lagstiftning

Förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter	om Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 ¹
Emir	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ²
Esmaförordningen	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG ³
Delegerad förordning (EU) nr 152/2013	Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 152/2013 av den 19 december 2012 om kapitalkrav för centrala motparter ⁴
Delegerad förordning (EU) nr 153/2013	Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 153/2013 av den 19 december 2012 om krav på centrala motparter ⁵

¹ EUT L 22, 22.1.2021, s. 1.

² EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

³ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

⁴ EUT L 52, 23.2.2013, s. 37.

⁵ EUT L 52, 23.2.2013, s. 41.

Förkortningar

<i>EES</i>	Europeiska ekonomiska samarbetsområdet
<i>Esma</i>	Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten
<i>ESRB</i>	Europeiska systemrisknämnden
<i>EU</i>	Europeiska unionen

Definitioner

- Om inte annat anges har de termer som används i dessa riktlinjer samma betydelse som i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter, Emir och de delegerade förordningarna (EU) nr 152/2013 och (EU) nr 153/2013.

III. Syfte

6. Dessa riktlinjer bygger på artikel 9.12 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter och har utfärdats i enlighet med artikel 16.1 i Esmaförordningen. Syftet med riktlinjerna är att fastställa konsekventa, effektiva och ändamålsenliga tillsynsmetoder inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn och säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av artikel 9.1 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter. Riktlinjerna syftar till att ange vilka scenarier i återhämtningsplanen som ska beaktas av de centrala motparterna när de utarbetar och upprätthåller sina återhämtningsplaner och av de behöriga myndigheterna när de bedömer återhämtningsplanerna.
7. Syftet med att förbereda de olika scenarierna i återhämtningsplanerna är att identifiera en rad händelser som skulle orsaka allvarligt nödlidande för en central motpart i framtiden, mot vilka effektiviteten i återhämtningsåtgärderna och lämpligheten av indikatorer som ingår i den centrala motpartens återhämtningsplan kan testas.

IV. Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter

Riktlinjernas status

8. Enligt artikel 16.3 i Esmaförordningen ska behöriga myndigheter och centrala motparter med alla tillgängliga medel söka följa dessa riktlinjer.
9. Behöriga myndigheter som berörs av riktlinjerna bör följa dem genom att införliva dem i sina nationella rättsliga ramar och/eller tillsynsregler utifrån vad som är tillämpligt, även i fall där enskilda riktlinjer i dokumentet i första hand riktar sig till centrala motparter. I det fallet bör de behöriga myndigheterna genom sin tillsyn se till att de centrala motparterna följer riktlinjerna.

Rapporteringskrav

10. Inom två månader efter det att riktlinjerna har offentliggjorts på Esmas webbplats på alla officiella EU-språk ska behöriga myndigheter som omfattas av dessa riktlinjer anmäla till Esma om de i) följer, ii) inte följer men avser att följa eller iii) inte följer och inte avser att följa riktlinjerna.
11. Om riktlinjerna inte följs ska de behöriga myndigheterna också inom två månader efter det att riktlinjerna har offentliggjorts på Esmas webbplats på alla officiella EU-språk meddela Esma skälen till varför de inte följer riktlinjerna.
12. En mall för anmälan finns på Esmas webbplats. Den ifyllda mallen ska sedan översändas till Esma.
13. Centrala motparter som omfattas av dessa riktlinjer ska till sina behöriga myndigheter på ett tydligt och detaljerat sätt rapportera om huruvida de följer dessa riktlinjer.

V. Riktlinjer för scenarier i centrala motparters återhämtningsplaner

Riktlinje 1: Fastställa ett lämpligt antal scenarier som ska ingå i den centrala motpartens återhämtningsplan

14. En central motpart bör i sin återhämtningsplan inkludera minst ett faktiskt scenario för var och en av de sju typerna av scenarier (enligt tabell 1 i bilagan). Den centrala motparten bör upprätta samtliga dessa faktiska scenarier på det sätt som bäst lämpar sig för dess särskilda egenskaper och komplexitet. Vid utarbetandet av dessa faktiska scenarier bör den centrala motparten bland annat beakta förteckningen över "frågor och aspekter att överväga vid utarbetandet av scenariot" (enligt tabell 1 i bilagan).
15. Genom undantag från föregående punkt får en central motpart kombinera två typer av scenarier inom ramen för ett faktiskt scenario, under förutsättning att i) en sådan kombination av typer av scenarier omfattar alla de underliggande antagandena och övervägandena (dvs. "frågor och aspekter att överväga vid utarbetandet av scenariot") samt alla relevanta typer av och källor till risker som den centrala motparten ställs inför, ii) den centrala motparten lämnar in en motivering till kombinationen, där resonemanget bakom kombinationen förklaras, till sin behöriga myndighet, som först måste ge sitt godkännande, och iii) den centrala motparten fortfarande upprättar minst ett faktiskt "rent" scenario vid en obeståndshändelse (dvs. ett scenario av typ 1, 2 eller 5 eller en kombination av dessa) och ett faktiskt "rent" scenario vid en icke-obeståndshändelse (dvs. ett scenario av typ 3, 4 eller 6 eller en kombination av dessa). För att undvika tvivel bör det klargöras att en central motpart inte får kombinera fler än två typer av scenarier inom ramen för ett faktiskt scenario.
16. En central motpart bör vidare bedöma om det är nödvändigt att upprätta ytterligare faktiska scenarier för varje typ av scenario, bland annat på grundval av förteckningen över "faktorer för att utvärdera behovet av att upprätta ytterligare scenarier" (enligt tabell 1 i bilagan). Den allmänna principen för att tolka faktorerna vid utvärderingen av behovet att upprätta ytterligare faktiska scenarier bör bestå av följande:
 - a) Huruvida tillämpningen av någon av faktorerna på den centrala motpartens egenskaper leder till en väsentlig skillnad i
 - (i) tillgänglighet eller användning av återhämtningsåtgärder,
 - (ii) den ordning i vilken återhämtningsåtgärderna används,
 - (iii) ordningen för förlustfördelning (t.ex. från den centrala motparten till clearingmedlemmarna), som till stor del beror på reglerna för fördelning av förluster, vilka kan skilja sig beroende på vad som orsakat förlusten (t.ex. en annan vattenfallsprincip beroende på vilken tjänst det rör sig om eller en annan

fördelning av förlusten beroende på orsaken till eller omfattningen av investeringsförlusten),

(iv) effekten på berörda parter.

- b) Förekomsten av underkategorier av enheter som på grund av sin väsentliga inverkan bör behandlas i ett individualiserat scenario.

För att undvika tvivel bör det klargöras att denna punkt även gäller när den centrala motparten kombinerar två typer av scenarier inom ramen för ett faktiskt scenario.

17. Vid utvärderingen av behovet av att upprätta ytterligare faktiska scenarier ska den centrala motparten dessutom säkerställa, i enlighet med riktlinje 2, att dess scenarier i återhämtningsplanen täcker alla relevanta typer av och källor till risker.
18. Den centrala motparten kan testa den aktuella återhämtningsåtgärden genom att bland annat använda förteckningen över "verktyg för kvantitativ bedömning" för varje typ av scenario (enligt tabell 1 i bilagan) för att få fram scenariernas kvantitativa effekter.
19. Den centrala motparten kan i sin återhämtningsplan inkludera ytterligare scenarier som inte angetts i dessa riktlinjer och är skraddarsydda för den centrala motpartens särdrag och verksamhet.

Riktlinje 2: Typer av och källor till risker som ska omfattas av scenarierna i centrala motparters återhämtningsplaner

20. Scenarierna i en central motparts återhämtningsplan bör täcka alla relevanta typer av och källor till risker. *Relevanta typer av och källor till risker* bör vid tillämpningen av dessa riktlinjer förstås som typer av och källor till risker (och de mest rimliga kombinationerna av dessa) som allvarligt kan skada den centrala motpartens finansiella sundhet eller operativa bärkraft och som kan ge upphov till situationer av extrem stress, samtidigt som de förblir rimliga, som skulle överskrida den centrala motpartens riskbegränsande åtgärder enligt kraven i Emir (dvs. riskhanteringsverktyg vid oförändrade förhållanden, såsom förändringar i riskparametrar, ökning av garantier och dagshandelsgränser) och äventyra den centrala motpartens förmåga att utföra sina kritiska funktioner.
21. Den centrala motparten bör därför bedöma vilka av typerna av och källorna till risker i följande förteckning som är relevanta för den centrala motparten, och bör säkerställa att scenarierna i återhämtningsplanen täcker samtliga av dessa som den centrala motparten bedömer som "relevanta typer av och källor till risker":
- a) Rättsliga risker.
- b) Kreditrisk.
- c) Likviditetsrisk.

- d) Allmän affärsrisk.
- e) Förvaringsrisk.
- f) Avvecklingsrisk.
- g) Investeringsrisk.
- h) Operativ risk (inbegripet bedrägeririsk och cyberrisk).
- i) Systemrisk.
- j) Miljö- och klimatrisker.
- k) Marknadsrisk
 - kopplad till marknadsutvecklingen,
 - kopplad till en minskning av tillgängligheten på marknaden (handelsvolym, möjlighet och vilja att handla med motparter på marknaden).
- l) En sammankopplad enhet eller tjänsteleverantör (enskilt eller i kombination), däribland följande:
 - Clearingmedlemmar och kunder, både direkta och indirekta.
 - Emittenter av säkerheter eller investeringstillgångar.
 - Samverkande centrala motparter.
 - Värdepapperscentraler.
 - Betalningssystem.
 - Värdepappersavvecklingssystem.
 - Nostro-ombud.
 - Förvaringsinstitut.
 - Avvecklingsbanker.
 - Koncentrationsbanker.
 - Betalningsbanker.
 - Tillhandahållare av likviditet.
 - Koncernenheter.

- Andra tjänsteleverantörer som är skyldiga att utföra kritiska funktioner i situationer med oförändrade förhållanden eller vid obeståndshantering.

Riktlinje 3: Principer för att fastställa omfattningen av scenarier i centrala motparters återhämtningsplaner

22. Den centrala motparten bör säkerställa att dess scenarier i återhämtningsplanen omfattar de situationer som på grund av deras allvarlighetsgrad skulle överskrida den centrala motpartens riskbegränsande åtgärder enligt kraven i Emir (dvs. riskhanteringsverktyg vid oförändrade förhållanden) och äventyra den centrala motpartens lönsamhet om inga återhämtningsåtgärder vidtas.
23. I detta avseende bör scenarierna i återhämtningsplanen inriktas på följande:
- a) Scenarier med finansiella förluster till följd av obeståndshändelser i en omfattning som enligt vattenfallsprincipen skulle ta medel i anspråk som överstiger de förfinansierade medel som beräknats i enlighet med artikel 43.2 i delegerad förordning (EU) nr 153/2013 eller som involverar en misslyckad tillämpning av riskhanteringsverktyg vid oförändrade förhållanden.
 - b) Scenarier som genererar likviditetsbehov utöver de belopp som beräknats i enlighet med artikel 44.1 i delegerad förordning (EU) nr 153/2013, som involverar en misslyckad tillämpning av riskhanteringsverktyg vid oförändrade förhållanden eller som bygger på olika antaganden vad gäller likviditetsbehov eller tillgång till medel och som därmed ger upphov till högre stressnivåer.
 - c) Scenarier med finansiella förluster till följd av icke-obeståndshändelser i en omfattning som sannolikt skulle uttömma en betydande del av det kapital som krävs för att täcka förluster som inte orsakas av obestånd enligt en beräkning i enlighet med delegerad förordning (EU) nr 152/2013.
24. Dessutom föreskrivs följande när det gäller operativ risk:
- a) Scenarierna i återhämtningsplanen bör inte omfatta scenarier med operativ motståndskraft som redan omfattas av de relevanta riktlinjer och förfaranden som krävs enligt artikel 34 i Emir (riktlinjer för kontinuerlig verksamhet, katastrofplan, verksamhetsanalys och krishantering). Scenarierna i återhämtningsplanen bör dock i relevanta fall inbegripa scenarier där alla åtgärder avseende motståndskraft som utgör en del av de riktlinjer och förfaranden som krävs enligt artikel 34 i Emir överskrids, vilket leder till att den centrala motparten misslyckas i utförandet av en eller flera kritiska funktioner i en omfattning som överskrider kravet i artikel 17.6 i delegerad förordning (EU) nr 153/2013.

- b) Vidare bör scenarierna i återhämtningsplanen omfatta systemriskeffekter orsakade av operativa riskhändelser som påverkar enheter som tillhandahåller tjänster till den centrala motparten.

Riktlinje 4: Uppgifter som ska ingå i beskrivningen av scenarierna i centrala motparters återhämtningsplaner

25. För att säkerställa att scenarierna i återhämtningsplanen, vilka beskrivs av den centrala motparten, överlag är relevanta och lämpliga bör den centrala motparten eftersträva att ta med scenarier som är nödvändiga för att beskriva omständigheterna samt de relevanta typerna av och källorna till risker som skulle kunna äventyra den centrala motpartens förmåga att utföra sina kritiska funktioner. I detta avseende kan den centrala motparten ta med följande uppgifter i beskrivningen av scenarierna, med hänsyn till de olika typerna av scenarier:
- a) De typer av och källor till risker som är relevanta för scenariot. Detta inbegriper sekundära effekter av scenariot som skulle kunna uppkomma så länge som risken är relevant.
 - b) Om flera olika typer av enheter utgör riskkällor: hur de identifieras och hur de kan kombineras eller interagera.
 - c) Typerna av inverkan, t.ex. finansiell förlust, likviditetsbrist och hot mot den operativa bärkraften.
 - d) De särskilda omständigheter som kan uppstå och utgöra en risk för den centrala motparten. Scenariot bör inte bara innefatta en identifiering av de relevanta typerna av och källorna till risker, utan det bör även anges hur riskerna skulle kunna uppstå.
 - e) Eventuella särskilda egenskaper hos scenariot beträffande ordningen för förlustfördelning med avseende på den centrala motparten eller berörda parter som härrör från separering, avgränsning eller en operativ regel som påverkar ordningen för förlustfördelning.
 - f) Eventuella andra särskilda klausuler eller rättsliga aspekter i samband med den centrala motpartens operativa regler eller det nationella rättsliga ramverket som behöver beaktas för scenariot.
 - g) Eventuella hinder eller omständigheter som skulle kunna ge upphov till betydande praktiska hinder för tillämpningen av återhämtningsåtgärder.

Riktlinje 5: Upprätthållande av scenarierna i centrala motparters återhämtningsplaner

26. Den centrala motparten bör se över och vid behov uppdatera scenarierna i sin återhämtningsplan i enlighet med riktlinjerna 1–4 varje gång den ser över sin

återhämtningsplan i enlighet med artikel 9.9 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter.

VI. Bilagor

Tabell 1: Matris för upprättande av olika scenarier i centrala motparters återhämtningsplaner

Typer av scenarier	Frågor och aspekter att överväga vid utarbetandet av scenariot	Faktorer för att utvärdera behovet av att upprätta ytterligare scenarier	Verktyg för kvantitativ bedömning
<p>1. Obeståndshändelse som orsakar finansiella förluster som följer den centrala motpartens vattenfallsprincip vid obestånd med återställande till en balanserad derivatportfölj genom frivilliga, marknadsbaserade verktyg</p> <p><i>(Detta scenario bör omfatta en situation där den centrala motparten har absorberat förluster enligt sin vattenfallsprincip till följd av uteblivna betalningar från clearingmedlemmar och/eller samverkande centrala motparter.)</i></p>	<p>a) Behovet av att den centrala motparten absorberar förluster utöver de förfinansierade medel som kalibrerats med extrema men rimliga scenarier genom dess ram för stresstester, antingen på grund av ett större antal obestånd än omfattningskrav 2, chocker som är högre än vad som modellerats eller högre likvidationskostnader än vad som modellerats för portföljerna tillhörande den part som hamnat på obestånd, eller resurser som uttömts vid en tidigare händelse och ännu inte fyllts på.</p> <p>b) Behovet av att den centrala motparten fyller på förfinansierade medel.</p>	<p>d) Förekomsten av egenskaper rörande obeståndsfondens struktur, reglerna för vattenfallsprincipen eller tillämpliga avgränsningsregler som skulle kunna leda till en skillnad i ordningen för förlustfördelning.</p> <p>e) Huruvida effekterna av obestånd som sker vid olika tidsintervall kan påverka den centrala motparten annorlunda mot bakgrund av dess operativa regler samt möjliga ageranden av clearingmedlemmar som inte är på obestånd.</p> <p>f) Möjligheten att marknadsomfattande likviditetsproblem påverkar den</p>	<p>g) De centrala motparterna bör utgå från den befintliga ramen för stresstestscenarier, som redan bör ha anpassats till de produkter som enheten clearar och som bör omfatta övergripande idiosynkratiska och systemiska marknadschocker som skulle kunna ge upphov till stress.</p> <p>h) Om den centrala motparten använder sina befintliga stressscenarier bör den tillämpa en metod med omvända stresstester för att intensifiera scenarierna, kvantifiera potentiella förluster och bedöma de möjliga resultaten.</p> <p>i) Vid omvända stresstester kan följande beaktas:</p>

Typer av scenarier	Frågor och aspekter att överväga vid utarbetandet av scenariot	Faktorer för att utvärdera behovet av att upprätta ytterligare scenarier	Verktyg för kvantitativ bedömning
	<p>c) Eventuella kostnader som uppkommit under processen, bland annat under processen för obeståndshantering, eller kostnader i samband med hanteringen av likviditetsbehov.</p>	<p>snabba tillgången till frivilliga, marknadsbaserade verktyg.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ○ Fler obestånd än två och ett större antal enheter på obestånd. ○ Fler allvarliga chocker än vad som angetts i de befintliga stresstestscenarierna. ○ Ökade kostnader för likvidering av portföljer, antingen på grund av större påverkan från marknadslikvidation eller på grund av svårigheter att fördela positioner under processen för obeståndshantering. ○ Ökningar av allvarlighetsgraden hos andra antaganden som stressscenarierna grundar sig på, såsom dekorrelationsrisk.
<p>2. Obeståndshändelse som orsakar finansiella förluster med en process för obeståndshantering som kräver användning av obligatoriska, regelbaserade arrangemang (enligt den</p>	<p>a) Potentiella händelser som skulle kunna påverka processen för obeståndshantering och därmed leda till svårigheter med återställandet av en balanserad derivatportfölj eller ökade</p>	<p>b) Om det på grund av problemens källa eller omständigheter föreligger en väsentlig skillnad i de tillgängliga återhämtningsåtgärderna, användningsordningen, ordningen</p>	<p>d) Samma som scenariotyp 1, men modellering av effekterna på de obligatoriska, regelbaserade arrangemangen.</p>

Typer av scenarier	Frågor och aspekter att överväga vid utarbetandet av scenariot	Faktorer för att utvärdera behovet av att upprätta ytterligare scenarier	Verktyg för kvantitativ bedömning
<p>centrala motpartens återhämtningsplan) för återställande av en balanserad derivatportfölj</p> <p><i>(Detta scenario avser en situation där en central motpart inte kan återställa en balanserad derivatportfölj genom frivilliga, marknadsbaserade verktyg, och det kräver användning av obligatoriska, regelbaserade arrangemang såsom infordran av medel, värderingsavdrag från tilläggsmarginalsäkerhet, påtvingad fördelning eller upphävande av avtal.)</i></p>	<p>kostnader för sådant återställande. Följande bör beaktas:</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Clearingmedlemmarnas skyldigheter inom ramen för processen för obeståndshantering. ○ En potentiellt bristande riskbenägenhet på marknaden för utauktionerade portföljer. ○ Möjliga svårigheter med att få tillträde till marknaden (t.ex. på grund av likviditeten på marknaden) antingen för de clearade positionerna eller säkerhetspositionerna, eller bådadera. 	<p>för förlustfördelning eller effekten på berörda parter.</p> <p>c) Potentiella operativa riskhändelser som skulle kunna påverka processen för obeståndshantering.</p>	
<p>3. Icke-obeståndshändelse som hindrar den centrala motparten från att utföra sina kritiska funktioner</p>	<p>a) Operativa eller andra händelser som kan ha en negativ inverkan på</p>	<p>b) Hur dessa skulle kunna mildras genom backuplösningar.</p> <p>c) Hur clearingmedlemmar eller sammanlänkade</p>	<p>d) Ta hjälp av experter för att bedöma störningens varaktighet och effekter på andra finansmarknadsinfrastrukturer.</p>

Typer av scenarier	Frågor och aspekter att överväga vid utarbetandet av scenariot	Faktorer för att utvärdera behovet av att upprätta ytterligare scenarier	Verktyg för kvantitativ bedömning
<p><i>(Detta scenario avser en situation där en icke-obeståndshändelse hindrar den centrala motparten från att fortsätta att tillhandahålla sina tjänster.)</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> ○ clearingverksamheten (t.ex. som påverkar handelsnovation), ○ hantering av säkerheter (t.ex. att ta emot eller återlämna säkerheter). 	<p>finansmarknadsinfrastrukturer skulle kunna påverkas.</p>	<p>e) Bedöma om det helt och hållet går att återgå till det normala efter en period utan tillgänglighet.</p> <p>f) Bedöma effektiviteten hos mildrande lösningar såsom ett reservsystem för betalningar.</p>
<p>4. Icke-obeståndshändelse som orsakar finansiella förluster</p> <p><i>(Detta scenario avser en situation där en icke-obeståndshändelse orsakar finansiella förluster som sannolikt kommer att uttömma en betydande del av den centrala motpartens kapital.)</i></p>	<p>a) Finansiella förluster som kan ha omedelbara eller försenade effekter för den centrala motparten eller dess deltagare på grund av eventuella</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ investeringsförluster, ○ förluster i samband med fondkommissionärers eller avvecklingsbankers fallissemang, ○ förluster orsakade av bedrägeri, stöld eller annan försummelse från anställdas och/eller tredje parters sida, 	<p>b) När det finns en koncernstruktur med avseende på lager av kapital eller verktyg som finns tillgängliga för att absorbera förluster bör det upprättas specifika scenarier med beaktande av potentiella misslyckanden i verkställandet av koncernens avtal, avtalsenliga åtaganden, garantier från moderbolaget eller andra relevanta bestämmelser (i enlighet med artikel 9.13 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter).</p> <p>c) Om det beroende på förlustens källa eller omständigheter</p>	<p>g) De olika källorna till förluster som inte orsakas av obestånd skiljer sig i stor utsträckning och kan komma att kräva olika tillvägagångssätt.</p> <p>h) De centrala motparterna kan använda sig av scenarioanalys med expertbedömning för att uppskatta potentiella förluster som inte orsakas av obestånd under extrema men rimliga scenarier som uppstår från de olika riskkällorna.</p> <p>i) De centrala motparterna kan välja att använda krissimulering och stresstester för att bedöma om deras föreslagna tillvägagångssätt för att helt absorbera förluster som inte</p>

Typer av scenarier	Frågor och aspekter att överväga vid utarbetandet av scenariot	Faktorer för att utvärdera behovet av att upprätta ytterligare scenarier	Verktyg för kvantitativ bedömning
	<ul style="list-style-type: none"> ○ förluster till följd av cyberattacker, ○ förluster i samband med operativa eller systemrelaterade fel, ○ allmänna affärsrisker, ○ andra eventuella förluster som inte orsakas av obestånd och är tillämpliga på den centrala motparten. 	<p>föreligger en väsentlig skillnad i de tillgängliga återhämtningsåtgärderna, användningsordningen, ordningen för förlustfördelning eller effekten på berörda parter.</p> <p>d) I tillämpliga fall, clearingmedlemmars skyldigheter i fråga om förlustfördelning för särskilda typer av risker för förluster som inte orsakas av obestånd.</p> <p>e) Eventuella andra typer av finansiering från tredje part (t.ex. försäkringar), med beaktande av potentiella likviditetsgap, försenad finansiering eller uteblivna utbetalningar.</p> <p>f) Marknadsbaserade verktyg för att rekapitalisera den centrala motparten, och deras eventuella</p>	<p>orsakas av obestånd och rekapitalisera sig är heltäckande och trovärdiga.</p>

Typer av scenarier	Frågor och aspekter att överväga vid utarbetandet av scenariot	Faktorer för att utvärdera behovet av att upprätta ytterligare scenarier	Verktyg för kvantitativ bedömning
		tillförlitlighet i extrema stressituationer.	
<p>5. Obeståndshändelse som orsakar en likviditetsbrist</p> <p><i>(Detta scenario avser en situation där en icke-obeståndshändelse orsakar finansiella förluster som sannolikt kommer att uttömma en betydande del av den centrala motpartens kapital.)</i></p>	<p>a) Likviditetsbrister som kan följa av fler än två clearingmedlemmar på obestånd, marknadschocker som är högre än vad som modellerats inom den centrala motpartens ram för stresstester eller högre likvidationskostnader än vad som modellerats för portföljerna tillhörande den part som hamnat på obestånd.</p> <p>b) Behov av operativ likviditet och potentiella ökning av dessa behov till följd av att clearingmedlemmar hamnar på obestånd.</p>	<p>c) Förekomsten av verktyg som används som en del av likviditetsramen vid oförändrade förhållanden, vars tillgänglighet är beroende av tredje parter, koncernheter eller allmän tillgång till finansmarknader, och vars misslyckande skulle ha en väsentlig inverkan på den centrala motpartens likviditetsförvaltningsförmåga.</p>	<p>d) Omvända stresstester avseende likviditet med användning av liknande principer som de som beskrivs inom de kvantitativa verktygen för scenariotyp 1 för beräkningen av potentiella likviditetsbehov.</p> <p>e) Scenarioanalys för att bedöma inverkan från misslyckanden av likviditetsverktyg vilka används inom ramen för likviditetsriskförvaltning som är beroende av tredje parter, koncernheter eller allmän tillgång till finansmarknader.</p> <p>f) Riskbedömning och scenarioanalys av finansmarknadsinfrastrukturer,</p>

Typer av scenarier	Frågor och aspekter att överväga vid utarbetandet av scenariot	Faktorer för att utvärdera behovet av att upprätta ytterligare scenarier	Verktyg för kvantitativ bedömning
			tjänsteleverantörer och sammankopplade enheter.
<p>6. Icke-obeståndshändelse som orsakar en likviditetsbrist</p> <p><i>(Detta scenario avser en situation där en icke-obeståndshändelse ger upphov till en likviditetsbrist som överstiger likviditetsförvaltningsverktygen vid oförändrade förhållanden.)</i></p>	<p>a) Likviditetsbrister som uppstår på grund av en enhet som skulle kunna falla av finansiella eller operativa skäl från förteckningen i riktlinje 2, vilket i sin tur medför en likviditetsstörning för den centrala motparten.</p> <p>b) Behov av operativ likviditet och potentiella ökning av dessa behov till följd av fallissemang av enheter som anges i riktlinje 2.</p>	<p>c) Förekomsten av flera olika enheter från förteckningen i riktlinje 2 vilkas operativa misslyckande skulle ha en väsentlig inverkan på den centrala motpartens likviditet.</p> <p>d) Förekomsten av verktyg som används som en del av likviditetsramen vid oförändrade förhållanden, vars tillgänglighet är beroende av tredje parter, koncernenheter eller allmän tillgång till finansmarknader, och vars misslyckande skulle ha en väsentlig inverkan på den centrala motpartens likviditetsförvaltningsförmåga.</p> <p>e) Skillnader i de tillgängliga återhämtningsåtgärderna, användningsordningen eller</p>	<p>f) Omvända stresstester avseende likviditet med användning av liknande principer som de som beskrivs inom de kvantitativa verktygen för scenariotyp 1 (med undantag för de delar av de omvända stresstesterna som beskriver clearingmedlemmar på obestånd) för beräkningen av potentiella likviditetsbehov.</p> <p>g) Scenarioanalys för att bedöma inverkan från misslyckanden av likviditetsverktyg vilka används inom ramen för likviditetsriskförvaltning som är beroende av tredje parter, koncernenheter eller allmän tillgång till finansmarknader.</p> <p>h) Riskbedömning och scenarioanalys av finansmarknadsinfrastrukturer,</p>

Typer av scenarier	Frågor och aspekter att överväga vid utarbetandet av scenariot	Faktorer för att utvärdera behovet av att upprätta ytterligare scenarier	Verktyg för kvantitativ bedömning
		<p>effekten på berörda parter som beror på vilken typ av enhet eller händelse som ger upphov till likviditetsbristen.</p>	<p>tjänsteleverantörer och sammankopplade enheter.</p>
<p>7. Händelse(r) som samtidigt ger upphov till både förluster som orsakas av obestånd och förluster som inte orsakas av obestånd</p> <p><i>(Detta scenario avser en situation där förluster som orsakas av obestånd och förluster som inte orsakas av obestånd uppkommer parallellt till följd av antingen en enskild händelse eller flera händelser som äger rum under en kort tidsperiod.)</i></p>	<p>a) Hur de två ordningarna för förlustfördelning (enligt vattenfallsprincipen vid förluster som orsakas av obestånd och genom den centrala motpartens kapital vid förluster som inte orsakas av obestånd) förhåller sig och potentiellt konvergerar.</p>	<p>b) När det finns specifika enheter som är väsentliga källor till både förluster som orsakas av obestånd och förluster som inte orsakas av obestånd kan det vara relevant med specifika scenarier där obeståndshändelsernas effekter på dessa enheter analyseras.</p> <p>c) När förluster som inte orsakas av obestånd skulle bäras av clearingmedlemmar som påverkar ordningen av förlustfördelningen.</p> <p>d) När det finns väsentliga skillnader mellan olika kombinationer av obeståndshändelser och icke-obeståndshändelser med avseende på de tillgängliga</p>	<p>e) Kombinationer av verktyg från scenarietyperna 1, 2, 3 och 4.</p>

Typer av scenarier	Frågor och aspekter att överväga vid utarbetandet av scenariot	Faktorer för att utvärdera behovet av att upprätta ytterligare scenarier	Verktyg för kvantitativ bedömning
		<p>verktygen, användningen av verktyg, förlustordningen eller effekten på berörda parter.</p>	